

Trondheim 3/8 1951.

Kjære Haakon,

Hjertelig takk for ditt hyggelige brev som vakte gamle minner! Jeg hadde først tenkt at Anton selv ville ta Oluf Rygh i N.B.L., men det var jo rimelig at han vendte seg til deg som bærer av en personlig tradisjon. Og hos deg med Magnus ved din side er oppgaven i de aller besta hender. Den må forresten ikke være lett, jeg dömmes ut fra min erfaring med Karl Rygh, som jo er falt på min lodd. Men du er nattos den rette mannen til å trekke ånden ut av en vidfløttig materie. Jeg selv er mere jordbunden.

Jeg har jo ikke så mange personlige minner om Oluf Rygh som dig. Det var dessverre bare en kort tid (et semester) jeg hørte hans forelesninger, vesentlig av ren interesse. Dengang var skolen min fremtid, og som meget lidlig forlovet gjaldt det om å bli fort ferdig med embedseksamen. Men som student besøkte jeg ofte oldsiaksamlingen om søndagene, og jeg ble lidlig oppmerksom på en bebrillede eldre mann med et karakteristisk, tilknappet ydre, som i dype tanker alltid vandret fram og tilbake i samlingen, så lenge den var åpen. Jeg fikk snart vite at det var Oluf Rygh, og dette hillede av ham har satt sig fast i min erindring. Selv våget jeg ikke dengang å tale til ham. Bare én gang har jeg truffet ham heroppe. Det var i 1898 hos Karl Rygh på gjennemreise til Verdalens. Jeg var nattos da hos Karl Rygh for å avlevere endtl fann fra en risciundersökelse, og jeg minnes som noe av en begivenhet gjennemgåelsen av fannene sammen med de to brødrene. Karl Rygh vandret gjerne på sin fot med skrappen på ryggen, når

Hunlig tilknytning til Oluf Rygh var ikke noe som var i sin natur en følge av et nært forhold til ham; han var ikke på sine ferder. Det gjorde han også ofte selv etter at
årene var blitt mange og han hadde passert de 70. Hvorvidt det samme var tilført med Oluf, har jeg ikke kjennskaps til, men antakelig har også han, i allfall i sine yngre år, vært meget til fots. Jeg ringte nylig opp hans søstersønn, lektor Oluf Rygh Müller, som i sin skoletid boede hos Karl Rygh, og som mulig kunde ha gitt opplysing om dette punktet, men han var borte på ferie.

Ved Karl Ryghs bisekkels her i 1915 var hans to brorsønner Per og Arne Rygh tilstede. De gjennomgikk begge hans etterlatte breve og papper, og Per Rygh la da beslag på Oluf Ryghs brev og tok dem med sig. Tidligere hadde han sikkert sig Karl Ryghs brev til Oluf. Hvem denne sikkert høiest interessante brevutskling mullem de to brødrene nå leverer hos, vet jeg ikke, kan kanskje hos Arne R.? Her i Videnskapsmuseets manuskriptsamling ble tilbake viste Karl Ryghs politiske brevutskling, et forøvrig meget interessant materiale med mange rare ting man ikke kan tro, og en samling breve fra forskjellige (Bendixen, A. Hjær, Alex. Bügge m. mange flere - brevene fra Sophus Bügge synes del som Per Rygh må ha tatt med sig) der er noen ganske få (4-5) også fra Oluf Rygh, men større interesse, når unntas kanskje et enkelt, hvor jeg dog ikke kan ha for dig. Men jeg så gjerne at du fikk anledning til å gjennomgå dem. Det kunde ståje på den måte at du anmeldte Bergens Universitetsbibliotek om å rukkivare dem tilbake herfra. Forøvrig sender jeg deg et eksemplar av Årbok for Verdal Historielag 1949 med endel Ryghiana, som kanskje vil interessere deg. Når jeg ikke har sendt deg dette tidligere, er det av ren beskydhet. — Du sier at O. R. døde på et landsens hotell. Men var det ikke på Ulefoss? Så er det i allfall blitt sagt til meg.

Med de best hilsener

din venlige Theodor.

Ja, du sier noe. Det skulle ha vært nytlig kryppet om vi kunde ha vett sammen en fortold og prattet om gamle minner. Det vurde ikke hjelme meg til først at du var i nærheten med din følelse til Ryghs hus og huset Ryghs egen barndoms hjem.